

27.5.2016

עיתון 35

אור גדול אמיר דדון

ואם היה לי קצת עצוב
אולי למדתי מזה משהו חשוב
כי בסוף כשזה נגמר
יש סיבה לכל דבר

לבד בתוך כל הטירוף
אני חושב איך שהזמן יכול לעוף
אבל בסוף כשזה נגמר
יש סיבה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל
ויותר כבר לא צריך לשאול
אני בא ללמוד ממה שטוב ולחיות
להתחיל הכל מהתחלה
כמו לנשום בפעם הראשונה
אני כאן אני לא מתבזבז יותר

ואם יכולתי רק לזכור
לכל אחד יש את הדרך לעבור
אבל בסוף כשזה נגמר
יש תשובה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל ..

משולחן הועד-

ביום שלישי האחרון התחלנו את לקיים את קבלת הקהל השבועית עם התושבים. זמן זה מיועד לדוגמא לחתימה על תכניות בנייה וכו'. ביום שלישי הקרוב קבלת הקהל תהיה בין השעות 18:00-19:00 נשמח לפגוש אתכם.

קיטנות גנים בחופש הגדול - המעוניינים להשתתף בקיטנות הגנים בחופש הגדול מהרו להירשם. ההרשמה תהיה עד לסוף חודש מאי. נכון לעכשיו אין מספיק נרשמים ובמצב זה לא תפתחנה קיטנות בגנים שלנו.

שבת שלום

תודות--בתוך שרשרת התודות לצוות ולמתנדבי יום העצמאות נשכח שם חשוב- ליזה רוזן , על תרומה של בדים מהממים וחדשים !!! לאירוע יום עצמאות.

משפחה מתאורחת

טובה ויגאל שני

זמן קצר לאחר שנכנס למסיבה, הוא ראה אותה. בחורה עם גוון עור טיפה כהה, שיער ארוך עד לישבן ומבט ביישני. היא התלחשה עם חברה שעמדה לידה והוא החסיר פעימה. מי זו הבחורה התימניה? חשב. הוא ניגש באומץ והזמין אותה לרקוד. באותן הדקות, במסיבה באוניברסיטת תל אביב, החל הרומן בין יגאל – שמשפחתו דורות רבים בארץ, לטובה – בחורה שנולדה בפולין שלאחר המלחמה בעיר לודג'. טובה הגיעה לישראל עם אחותה והוריה, כ"עולה חדשה" כשהיא בת שמונה (כתה ב') ואחותה בת השנתיים. הם גרו כשנתיים במעברה בלוד ואחר כך רכשו דירת עמידר בבת ים ושילמו משכנתא שנים רבות. טובה הלכה לבית הספר, נקלטה מהר בחברת הילדים ויום יום צעדה מרחק לא קצר, שחלקו דיונת חולות, כדי להגיע לבית הספר. כששאלתי את טובה על הזיכרונות מפולין, הם התחלקו לשניים. מצד אחד הספורים ששמעה מהוריה על מה שעברה המשפחה במלחמה ומנגד, הזיכרונות שלה עצמה כילדה לאחר המלחמה: זיכרונות נעימים

של חורף עם מזחלת שלג, טיולי משפחה ביער ונופש ליד הים. מצד אביה של טובה, כולם נספו בשואה והוא היחיד שניצל. מצד אמה, המשפחה ברחה לרוסיה והיו במחנה עבודה בסיביר.

אני הכרתי את טובה מיד עם בואנו לחרב לאת. אילן שלי ואורי שלה למדו באותה כיתה (ב') בבית הספר בכפר ויתקין. כבר בחודש השני אחרי שהגענו (אוקטובר) הילדים חגגו את יום הולדתם השביעי. טובה שכידוע היא נעימת הליכות, הציעה לי לשתף פעולה ולחגוג יחד. בשבילי זו הייתה הצלה (במיוחד כי היא אפתה את העוגה) ומאז זה הפך למסורת. באחת משיחות החולין אמרה לי טובה שאחד החלומות שלה זה לפתוח חנות חזיות, חנות של הלבשה תחתונה. אני מודה שבאותם ימים זה נראה לי חלום לא שיגרתי. השבוע כשישבנו יחד וטובה ספרה לי את קורות משפחתה בפולין, התחברו כל הקצוות. למשפחה של טובה מצד אמה היה מפעל חזיות בפולין שבזכותו הם ניצלו ושרדו את המלחמה. כשרבים סבלו מחרפת רעב הם הצליחו להשיג אוכל בסחר חליפין עם חוטים יקרי ערך, שנשאו עימם בין החפצים. אמא של טובה הייתה אישה בעלת תושייה ובנוסף הייתה חזקה פיזית. בין שאר העבודות במחנה, נלקחה לנהר למיין גזעי עצים והספורים על אותה תקופה זכורים לטובה היטב.

יגאל נולד במשמר הירדן – מושבה שנחרבה לחלוטין במלחמת יום העצמאות, והוא אז בן שלוש.

יגאל לא זוכר דבר מאותה חוויה שהייתה מטלטלת עבור משפחתו שנאלצה לברוח ולהתחיל את החיים מחדש. משפחה שקרובה לאדמה ומתפרנסת מתוצרת הארץ נאלצת לעבור לנתניה ולשנות צורת החיים מהקצה לקצה.

אמו של יגאל גדלה בצפת. משפחה עם דורות רבים בארץ, מימים ימימה עד שלא ניתן לספור. הוריה נרצחו על ידי הטורקים והיא גדלה בבית יתומים. אביו של יגאל שחי במשמר הירדן, (משפחתו עלתה מאוקראינה לפני 160 שנה) היה נוסע עם חמור לצפת ומוכר שם את התוצרת החקלאית שגידלה משפחתו. השניים נשאו וחיו במשמר הירדן עם תשעת ילדיהם (יגאל השמיני) ובנתניה נולד הבן הצעיר, העשירי. המצב הכלכלי בנתניה היה קשה. אביו של יגאל היה עובד עירייה וכל יום היה מגיע הביתה אחרי ארבע, אוכל, ויוצא לעבודות נוספות. הבנים נאלצו גם הם להצטרף לאבא ולעזור בפרנסה. כל דבר שנקנה לבית היה בארגזים, למשל ארגז לחם ליום ל-12 סועדים, ארגז תפוחי אדמה, קמח – בשקים...וכו'. יגאל למד בחינוך הדתי. בתיכון הצטיין בלימודי תלמוד וגמרא, לשון תחביר ומתמטיקה. יגאל פנה לאקדמיה ולמד משפטים. לשאלתי אם הוריו היו גאים בו, ענה: "אולי הם היו, אבל לא אמרו לי כלום". טובה ויגאל נישאו ועברו מידי פעם דירה. בין השאר גרו בנתניה וביוני 1982 עברו לחרב לאת. הסיבה העיקרית למעבר הייתה דרך החיים הטבעונית בה חיו והרצון לגדל לעצמם פירות וירקות ללא ריסוס. לטבעונות פנו תחילה בגלל נדודי שינה מטרידים של יגאל, אך בהמשך התחברו גם מסיבות אידאולוגיות תוך העמקה ולמידה. ילדיהם היו הילדים היחידים במוסדות החינוך שלא חוסנו.

לטובה ויגאל ארבעה ילדים:

איילת (גן) – בת 43 גרה עם משפחתה בחרב לאת. ארכיטקטית ומעצבת.

אורי – בן 38 גר ביפו עם זוגתו ועובד במחשבים.

הדר – בת 36 גרה עם משפחתה בחדרה, עורכת דין, עובדת במשרדו של יגאל.

כפיר – בן 30. גר ברמת גן ועובד במחשבים.

לזוג 4 נכדים.

טובה למדה שנתיים כלכלה, עבדה מספר שנים בבנק ישראל לתעשייה ואחר כך בבנק לאומי.

לאחר הולדתה של איילת לקחה פסק זמן ונשארה בבית כדי לגדל את ילדיה. כשחזרה כעבור שנים למעגל העבודה, למדה במקביל הנהלת חשבונות. בהמשך בחרה לעבוד במקומות שיותר מתחברים לנפש, עבודה זמנית במשתלה של רף וחמש עשרה שנה בריפוי ועיסוק, עד ליציאתה לגמלאות. היום טובה עובדת עם יגאל ומסייעת במשרד.

התחביבים של טובה: סריגה, רקמה, קרמיקה, היא מאוד אוהבת שירים ישראלים, יודעת את כל המילים אבל לטענתה היא נורא מזייפת. יגאל לעומתה מאוד מוזיקלי אבל לא זוכר את המילים. כשהיה נער היה שר סולו באירועים ובעיקר במסיבות בר מצווה.

רוצים לפגוש את המשפחה? כל שבת הם נפגשים ברחוב האלה לארוחת הבהריים.

הערה: הבטחתי ליגאל שאכתוב עליו גם "דברים רעים" ועם עורך דין אני לא מסתבכת. יגאל קורא טקסטים מקצועיים בקול רם ומסמן בקו עט מודגש כל שורה שהוא קורא. הוא כאילו חורט קו מתחתה, וכך מאמין שהחומר נחרט בזיכרון (סיפור אמיתי). לא בטוח שמומלץ, בעיקר שמיד מבינים איפה הוא מחפץ.

ראיינה ורשמה – רותי שגיא.

המדריך לצילום - לצלם נכון ומעניין: אריק חן

לצלם נכון ומעניין: כולנו מצלמים היום, אם בסמארטפון או במצלמה דיגיטלית, תמונות סלפי או נוף וטבע.

אך האם אנו באמת מרוצים מהתמונות היוצאות תחת ידינו? האם הן מספיק איכותיות ומעניינות? בפינה זו תקבלו בכל פעם טיפ חדש לשיפור הצילומים שלכם. תלמדו כיצד להוציא תחת ידכם תמונה מעניינת ומרתקת ולא עוד סתם תמונה...

טיפ 6: לצלם אופקי או אנכי?

הרבה אנשים אינם יודעים שמותר וגם כדאי לפעמים לצלם תמונה אנכית, לאורך, ולא רק אופקית ולרוחב. מתי נבחר להחזיק את המצלמה אנכית ולצלם תמונה לאורך/לגובה? כאשר האובייקט הצילומי הוא אנכי, ועומד לגובה, לדוגמה, עץ, מגדל, בניין רב קומות וכיו"ב (ראו לדוגמה את העץ בתמונה שלמטה), אותם נצלם

אנכית. גם כאשר אנחנו מצלמים פורטרט - פנים או גוף של אדם, נצלם אנכית ולאורך, כיוון ואדם במבנהו הינו אובייקט אנכי העומד לאורך-לגובה. לעומת זאת, כאשר מדובר בתמונה אופקית, כמו נוף רחב (ראו תמונה למטה), או אפילו קבוצת אנשים (לעומת איש בודד), נצלם לרוחב. כלומר, פורמט התמונה צריך להתאים למבנה האובייקט המצולם: אם הוא ארוך, נצלם אנכית ואם הוא רחב, נצלם אופקית. (הערה: באומנות כמו באומנות, אפשר וכדאי לפעמים לשבור את חוקי הקומפוזיציה ולא חייבים תמיד לציית להם, ולכן, "מותר" לפעמים לצלם פורטרט אדם גם לרוחב..).

אריק חן, צלם מקצועי ומורה לצילום, מקיים קורסים וסדנאות לצילום ברחבי הארץ.

מה חוגגים בל"ג בעומר

מהו העומר ולמה בכלל סופרים את העומר

בזמן שבית המקדש היה קיים היו מקריבים למחרת חג הפסח (החג הראשון) את קורבן מנחת עומר – או עומר התנופה. כל עוד לא הוקרב העומר חל איסור לאכול מאכל מחמשת מיני דגן. מעת שהוקרב העומר, מותר היה לאכול מהתבואה החדשה.

'כִּי-תֵבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם, וְקִצְרֹתֶם אֶת-קִצְיָהּ--וְהִבֵּאתֶם אֶת-עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְיֹרְכֶם, אֶל-הַכֹּהֵן. וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה, לְרִצְוֹנְכֶם; מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת, יִנִּיפוּ, הַכֹּהֵן. " ויקרא פרק כ"ג פסוקים י'- יא'

זה הוא העומר.

בתורה לא מאוזכר התאריך בו נחוג חג השבועות. חג השבועות נקבע לפי ספירה של חמישים יום מיום הקרבת עומר התנופה (מכאן גם מקור שמו של החג "שבע שבועות"-שבועות) ולכן סופרים את העומר עד ליום החמישים הוא חג השבועות

"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת, מִיּוֹם הִבֵּיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה - שִׁבְעַת שָׁבֻעֹת תַּמְימֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם "

ויקרא פרק כ"ג פסוקים ט"ו - ט"ז.

ומכאן חובת הספירה היא ספירת העומר.

קיימת מחלוקת ממתית מתחילה הספירה, מיום הקרבת קורבן העומר? למחרת חג הראשון של פסח ("מיום הביאכם את עומר התנופה") או מהשבת הראשונה שלאחר הפסח?

("ממחרת השבת"). אנו נוהגים לספור ממחרת חג הראשון של פסח.

ל"ג בעומר הוא היום ה- 33 בספירה והוא נופל על יח' באייר לפי הלוח העברי.

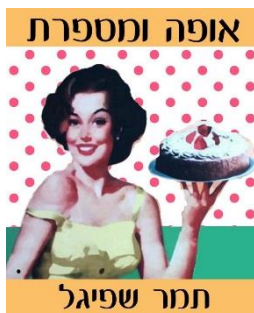
יח' באייר לפי המסורת הוא יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי (הרשב"י) וביום זה נוהג בקהילת ישראל לקיים הילולה לזכרו של הרשב"י ולהדליק מדורות וכן לעלות לציון קברו. הדלקת המדורות היא לזכר האש שבערה כשהרשב"י עלה השמימה והמשחק בחץ וקשת קשור למדרש לפיו בימיו חייו של הרשב"י לא נראתה קשת בענן.

ל"ג בעומר הוא גם, לפי המסורת, היום בו פסקה המגפה בה מתו 24 אלף מתלמידיו של רבי עקיבא על שום שלא נהגו בכבוד זה בזה ולפיכך ביום זה מפסיקים את מנהגי האבלות שנוהגים עד ליום זה עקב מותם.

יש אומרים שבל"ג בעומר נחל בר כוכבא את אחד מניצחונותיו הגדולים נגד המצביא הרומאי טיטוס אשר הכביד ידו על היהודים הטיל עליהם מיסים כבדים ואסר על לימוד התורה. המדורות זכר לאותות שבהם השתמשו חיילי בר כוכבא להפיץ את דבר ניצחונם המשחק בחץ וקשת הוא זכר לכלי המלחמה בהם השתמשו.

יש הגורסים כי מנהגי "החג" בכלל שאולים מאומות העולם ומקורו במסורת הקשורה בחקלאות- אלה הם ימי דין בהם פגעי טבע עלולים להרוס את העונה כולה מה שהוביל בימים ההם לרעב ולמוות ולכן נהגו באותם הימים "בזהירות" ונמנעו משמחות - חתונות. ויש שיטענו כי היציאה לטבע, הדלקת המדורות תחרויות כולל חץ וקשת שאולים מחג נוצרי-פגאני המצויין עד היום באירופה ב-30 באפריל.

כך התגלגל לו ל"ג בעומר שמקורותיו לא ברורים והתפתח להילולה מיסטית וחג חילוני-והעיקר שיהיה פה שמח.

גלילות ממולאות

בזמן האחרון אנחנו עוברים מארוחת חג, לארוחת שישי ושוב חג ושוב שישי.. לפעמים מתחשק לאכול קינוח קטן אחרי כל הארוחות הכבדות, כזה שלא מצריך הרבה עבודה, אבל עושה רושם. הפעם לא צריך להדליק תנור, רק להקציף במיקסר.

מצרכים:

חבילת גלילות למילוי

אינסטנט פודינג

כוס חלב

מיכל שמנת מתוקה קטן

אופן הכנה:

מקציפים במיקסר אינסטנט פודינג, חלב ושמנת עד להיווצרות קרם חלק. מעבירים את הקרם לשקית זילוף עם צנטר כוכב. אפשר להשתמש גם בשקית ניילון קטנה ולגזור פתח קטן באחת הפינות. מזלפים את הקרם לתוך הגלילות ומגישים ☺

מומלץ להכין מראש את הקרם, לשמור במקרר ולזלף סמוך למועד הארוחה, אפילו ממש כשמרתיחים את המים לקפה.

ועוד מילה קטנה – נהניתי מאוד לראות את כל העוגות בערב יום העצמאות, אם תרצו לשתף אותנו במתכון אשמח לארח אתכם בטור שלי ☺

אישי בשישי | איתן בן אריה

תמונות מחרב לאת

נשמח מאוד לתגובות, להצעות ורציונות נוספות.

אמידע על לידות ושמות. משפחות מארחות, המלצות ועוד. חומר לציתון יתקבל
עד יום רביעי בערב. הכול אל המייל שלי:

צירית בן חיים HIZ.HORUT@GMAIL.COM

שבת שלום !!!!!!!!!!!!!!!

